

Arrest

nr. 112.466 van 22 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE WOLF, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pastjoense origine te zijn. U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Ghardeghaus in het district Momand Dara in de provincie Nangarhar. Enige maanden voor uw vertrek vroeg de taliban aan uw vader om u naar de jihad te sturen. Uw vader weigerde dit. Hierop eisten de taliban geld van uw vader. Toen hij ook dit niet kon geven, kreeg uw familie twee dreigbrieven. Ongeveer vijftien dagen later werd uw vader vermoord. Hierop besliste u het land te ontvluchten. U kwam in België aan op 16 maart 2013 en u vroeg asiel aan op 18 maart 2013.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw taskara; de tasakara van uw echtgenote; uw huwelijksboekje; twee dreigbrieven; vier foto's.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw herkomst uit het dorp Ghardi Ghaus van het district Momand Dara in de provincie Nangarhar is namelijk ongeloofwaardig. Doorheen uw relaas is gebleken dat uw kennis van uw regio van herkomst uitermate beperkt is, waardoor ernstige twijfels rijzen bij uw bewering hier uw hele leven tot aan uw vertrek te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.04.2013, p. 3).

Ten eerste blijkt u zeer slecht op de hoogte van het bestuur van uw district. Zo verklaart u dat Katak Zalmay het districtshoofd van Momand Dara is (CGVS, p. 13). U stelt dat Katak Zalmay al ongeveer vier jaar aan de macht is en dat hij de opvolger is van Pir Baghsj Ghardiwal. In werkelijkheid vervulde Noor Agha Kamran de functie van districtshoofd van Momand Dara ten tijde van uw vertrek en was hij de opvolger van Hazrat Khan Khaksar. U blijkt met geen van beide namen vertrouwd te zijn.

Daarnaast is het vreemd dat u niet of nauwelijks op de hoogte blijkt van de talrijke stammen- en grondconflicten die in uw regio heersten in de laatste jaren voor uw vertrek. U bent bijvoorbeeld niet op de hoogte van een grondconflict tijdens de laatste maanden voor uw vertrek in het naburige district Rodat waarbij leden van uw stam, de Momand stam, het opnamen tegen de familie Charkhi en waarbij ook dorpsoudsten uit uw district verwickeld waren (CGVS, p. 12). Gevraagd naar landdisputen in uw eigen district, antwoordt u dat u er niet van gehoord hebt. U vermeldt dat u wel hebt gehoord over een conflict tussen de stammen Kuchi en Etmandzai, maar u kunt hier geen verdere informatie over verschaffen (CGVS, p. 12). Nochtans blijkt uit onze informatie dat er in Momand Dara in de laatste jaren voor uw vertrek geregeld conflicten en protesten waren in verband met land. Zo vielen er in september 2011 twee doden en twee gewonden in een dispuut over de Sagiwoestijn tussen leden van de Adizi en Kuchi stammen. Ook werden er in oktober 2011 verschillende illegaal gebouwde huizen gesloopt in uw district. In januari 2012 werd de autosnelweg tussen Kabul en Jalalabad in uw district een tijd lang gesloten door demonstranten die protesteerden tegen landmaffia uit Acheen en Spin Ghar die in uw district land hadden ingenomen. Tevens werden er in april 2012 diverse scholen gesloten in uw district als een reactie tegen het probleem van deze landmaffia en het gebrek aan een daadkrachtig optreden hiertegen vanwege de overheid. Dat u niet beter op de hoogte blijkt van de stammen- en landdisputen in uw district en provincie, is zeer bevreemdend. Evenzeer bevreemdend is dat u niets weet te vertellen over uw stam (CGVS, p. 11). U stelt dat uw ouders hierover misschien meer weten, maar dat u er niet van op de hoogte bent en er nooit naar hebt gevraagd. Ook blijkt u niet op de hoogte van waar de leden van uw stam naast uw eigen district nog verblijven (CGVS, p. 11 en 12). Dat u in de tribale Afghaanse samenleving niet beter op de hoogte bent van de toestand en geschiedenis van uw eigen stam is, zeker in het licht van de hierboven beschreven stammenconflicten, niet aannemelijk.

Evenzeer bevreemdend is uw gebrekkige kennis over de recente verkiezingen in Afghanistan. Zo verklaart u dat de laatste verkiezingen in Afghanistan vier à vier en een half jaar plaats vonden (CGVS, p. 14). In werkelijkheid vonden de recentste verkiezingen in Afghanistan, de parlementsverkiezingen, plaats in september 2010. Gevraagd of er tijdens die verkiezingen een kiesbureau was in uw dorp, antwoordt u negatief, hoewel uit onze informatie blijkt dat de mensen van uw dorp zowel tijdens de verkiezingen van 2009 als die van 2010 zowel in de school als de kliniek van Ghardi Ghaus konden gaan stemmen. Vreemd is ook dat u er niet in slaagt om, naast Hamid Karzai, nog andere kandidaten op te sommen die deelnamen aan de presidentsverkiezingen van 2009, zeker aangezien één van die kandidaten, Abdullah Abdullah, een persoonlijk bezoek bracht aan uw dorp op 15 augustus 2009. Van dit bezoek blijkt u echter evenmin op de hoogte te zijn, wat gezien het belang van een bezoek van een dergelijke hooggeplaatste functionaris als een presidentskandidaat en voormalig minister van Buitenlandse Zaken volkomen onaannemelijk is.

Daarnaast blijkt u evenmin op de hoogte te zijn van Afghaanse vluchtelingen die in maart 2011 noodgedwongen tijdelijk onderdak zochten en vonden in onder andere uw dorp, Ghardi Ghaus, omdat zij uit Pakistan waren verdreven. In het voorjaar van 2012 kwamen er eveneens Afghaanse vluchtelingen terug uit Pakistan die in Momand Dara onderdak en andere hulp werden geboden (CGVS, p. 16). Hiermee geconfronteerd, verklaart u dat er geen terugkeerders naar uw dorp kwamen. Dat u van de problematiek van Afghaanse terugkeerders uit Pakistan in het geheel niet op de hoogte blijkt, is

zeer bevreemdend omdat uw regio, gezien haar nabijheid met de Pakistaanse grens, van dichtbij met deze problematiek werd geconfronteerd. Evenmin bent u op de hoogte van een bijzonder tragisch incident dat zich in maart 2007 voordeed in het naburige district Shinwari en waarbij een groot aantal Afghaanse burgers, onder wie ook vrouwen en kinderen, werden doodgeschoten en vele tientallen anderen werden verwond door Amerikaanse mariniers (CGVS, p. 16). Gezien de ernst en tragiek van dit incident en de nabijheid van het district Shinwari, mag aangenomen worden dat u ook van dit incident op de hoogte moet zijn. Ook blijkt u er niet van op de hoogte te zijn dat in de nasleep van de overstroming die in de zomer van 2011 in uw district een dode maakte en in uw district, Pachir Agam en Spin Ghar zware schade aanrichtte, voedselhulp werd bedeed door het World Food Programme in verschillende dorpen van Momand Dara, waaronder ook uw dorp, Ghardi Ghaus. Hiermee geconfronteerd houdt u vol dat er geen hulp werd geboden (CGVS, p. 15).

Na voorgaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw beweringen inzake uw afkomst. Wat betreft uw taskara, de taskara van uw echtgenote en uw huwelijksboekje en moet gesteld worden dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Wat betreft de door u neergelegde dreigbrieven van de Taliban en foto's moet worden gesteld dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf volstaan zij niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Gezien het bedrieglijke karakter van uw afkomst uit het dorp Ghardi Ghaus in het district Momand Dara van de provincie Nangarhar, kan ook aan uw beweerde problemen geen geloof worden gehecht. Bijgevolg kunt u niet als vluchteling worden erkend.

Om dezelfde redenen kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. De vaststelling dat u niet uit het dorp Ghardi Ghaus afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke

of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de

bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, Internationaal publiekrecht in vogelvucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partij betoogt dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is, aangezien zij enkel uiteenzet dat verzoeker, beweerdelijk door het afleggen van bedrieglijke of onaannemelijke verklaringen omtrent zijn verblijfplaats en levenssituatie in zijn land van herkomst, het onmogelijk maakte om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van zijn relaas.

De commissaris-generaal zou volgens verzoeker niet voldoende rekening gehouden hebben met het profiel van verzoeker. Er dient immers vastgesteld te worden dat hij analfabeet is (gehoorverslag p. 5). Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij. In het licht van deze vaststelling kan moeilijk verwacht worden dat hij over een uitgebreide kennis beschikt met betrekking tot de recente verkiezingen in Afghanistan, het bestuur van het district, etc. de verzoekende partij stelt zich de vraag of het aan verzoeker verweten kan worden dat hij weinig aandacht schenkt aan de actualiteit, terwijl hij als landbouwer vooral bekommerd is om een goede oogst. Omdat de commissaris-generaal te hoge verwachtingen vooropstelt aangaande verzoekers kennis over de actualiteit, wordt de aandacht afgeleid van de kern het verzoekers asielrelaas.

Het komt de commissaris-generaal toe te beoordelen of uit de verklaringen van de verzoekende partij redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit of land van herkomst of vroegere gewone verblijfplaats voldoende aantoonde. Bij de beoordeling van de redenen voor de vlucht en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten (RvV (Algemene Vergadering) nr. 45 395 van 24 juni 2010).

Wat het door verzoeker aangehaalde profiel van ongeschoolde landbouwer die (bijna) nooit uit zijn dorp kwam meent de Raad dat verzoeker niet overtuigt. Verzoeker stelt dat hij in plaats van naar school te gaan, werkte als boer, samen met zijn vader op het land en tarwe en maïs verbouwde (gehoor, p. 6). Wanneer verzoeker later in het gehoor ondervraagd wordt over zijn activiteiten als landbouwer geeft hij ontwijkende antwoorden. Hij zegt dat hij niets weet over de cultivatie van tarwe omdat zijn vader dit deed, terwijl hij de irrigatie en oogst deed. Hij kende weliswaar de maanden van het zaaien en oogsten, maar weet niet wanneer de tarwe irrigatie nodig had. Hij weet niets over maïs, hielp zijn vader gewoon en ontkent uiteindelijk dat zijn vader maïs verbouwde (gehoor, p. 17). Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij een ongeschoolde landbouwer was.

Ook al zou men verzoekers profiel aannemelijk achten (*quod non*) kan van een persoon die zijn dorp met 80 families (bijna) nooit verlaten heeft (gehoor, p. 19) redelijkerwijze verwachten dat hij op de hoogte zou zijn van het bezoek van een presidentskandidaat aan zijn dorp in 2009 (zie stuk 14,

Landeninformatie, nr. 9), dat er kiesbureaus (*polling-stations*) waren in zijn dorp ((zie Landeninformatie, nr. 10) en dat er bij overstromingen in 2011 hulp gegeven werd aan families in zijn dorp ("*Nangarhar, Kunar flood victims receive aid*", zie Landeninformatie, nr. 19) en dat Afghaanse vluchtelingen uit Pakistan in maart 2011 een onderkomen vonden in zijn dorp (zie Landeninformatie, nr. 14). Het betreft feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij.

De verzoekende partij verwijst louter naar zijn profiel om de bestreden beslissing te betwisten. Hij weerlegt de uitvoerige motieven van de bestreden beslissing echter niet *in concreto*. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen. Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

G. de MOFFARTS